

SRBIJA

Ovih dana, запажено место у многим медијима имао је и Врбас. Разлог томе није тај што се наш суграђанин, фудбалски судија Мажих, нашао на 12. месту листе најбољих арбитра света или пак положај радника у врбаским фабрикама, већ вест да се у Врбасу пале споменици невиним жртвама мађарске и немачке националности који су страдали 1944. и 1945. године. Вест коју је објавио „Мађар со“, а убрзо затим многобројне редакције пренеле, не би била спорна да није извесно да она просто – није истинита. Ове новине су уз текст објавиле и слику нагореле табле која се налази на споменику, и на којој пише „Невиним жртвама 1944-2012“. Ипак, остаје питање да ли је могуће да нико није видео или није хтео да види да на табли пише цитирана тврдња. Разлика између бројева 1945. и 2012. је велика, а разлика у симболу који ове године представљају – још већа.

ВАНДАЛИЗАМ И „ВАНДАЛИЗАМ“ Неки медији су чак ишли толико далеко, па је на једном интернет порталу пренета ова вест уз наслов „Сада руше и мађарске споменике“, неки су актере овог чина назвали вандалима, док су остали, нешто бенигније, пренели само оно што је писао „Мађар со“. Узалуд смо данима после тога чекали да видимо мало шири текст и сазнамо шта се то заправо десило, и узалуд смо чекали да неко увиди разлику између броја 1945. и 2012. Насупрот томе, осуде су долазиле са свих страна. Странка Савез војвођанских Мађара је у саопштењу за јавност најоштрије осудила покушај спаљивања споменика невиним мађарским и немачким жртвама страдалим у периоду 1944. и 1945. године на територији Општине Врбас, а у истом тону се осуђује и било који други вид изазивања међунационалне мржње, уз изражену наду да је ово само изоловани вандалски чин,

Скупштина Општине Врбас је донела једногласан закључак да осуђује постављање овог спомен-обележја: на нагорелој табли на споменику јасно се види порука „Невиним жртвама 1944-2012“

Искривљена стварност

Вест да се „у Врбасу пале споменици невиним жртвама мађарске и немачке националности који су страдали 1944. и 1945. године“, коју је објавио „Мађар со“, а убрзо затим пренели други штампани и електронски медији, не би била спорна када би била – истинита!

Пише **МИЛИЦА КЕКОВИЋ**

али и да ће починиоци бити приведени правди.

Не можемо, а да јавно не упитамо да ли се вандалским чином може назвати ако неко са територије друге државе дође у Врбас и без икакве дозволе постави споменик у којем оптужује и тврди да и данас на територији наше општине страдају људи само зато што су Мађари или Немци? Додуше, можда нас тренутно – у 2013. не оптужују, али свакако да они који су поставили споменик

сматрају да су у 2012, 2011. и тако уназад страдали људи у Врбасу само зато што су друге вере или нације! Такође, умесно је питање: зашто се сад у помоћ зову државни органи Републике Србије и тражи да починиоци буду приведени правди кад није било битно мишљење државних органа да споменик, овај и овакав, не би требало да буде постављен.

Каже новинар часописа „Мађар со“: „Крст са плочом налази се у неупадљивом

делу старог гробља и окружен је дивљим растињем које прекрива и цело гробље. Та скривеност, међутим, није била довољна заштита од покушаја непознатих починилаца да запале споменик-плочу“. Мора се признати да ово помало плаши... Да ли то значи да сутра иза сваке закоровљене површине можемо очекивати да неко постави споменик или неку другу врсту обележја које нас оптужује за неко злодело? И то све уз оправдање да зато што се не види на први поглед може ту и да остане.

Колико је ова вест имала одјек, довољно говори чињеница да су се јављали и људи који живе ван граница наше земље да питају „шта ми то радимо у том Врбасу“? Како објаснити да није реч о вандалима, кад медији тврде другачије!

ЈАБУКА РАЗДОРА – ИЗ УВОЗА

Истог дана када се ова вест појавила у готово свим медијима, у емисији „Радио-Телесизије Војводине“ „Један на један“ ауторке Данице Вучевић је гостовала Анико Мушкиња Хајрић, покрајински омбудсман, па су њих две говориле на ову тему заједнички закључиле да је паљење споменика у Врбасу повезано са уклањањем